

Austatud lugeja!

Toimetusel on taas kord hea meel tuua teieni järjekordsed kuus artiklit, mis, nagu viimasel ajal juba tavaks on saanud, käsitlevad kõik väga erinevaid juriidilisi teemasid. Seinast seina, nagu öeldakse.

Kas need kuus artiklit on palju või vähe? Arvuliselt on seda kindlasti vähe. Tuua lugejani pool tosinat õigusosalast artiklit veidi rohkem kui ühe kalendrikuu kohta, on liiga vähe, eriti kui arvestada, et õigusteaduslikke ajakirju Eestis rohkem pole, juriste kui potentsiaalseid kirjutajaid on aga vaat kui palju! Arvestades tööd, mida autorid on nende artiklite kallal teinud, polegi see kuus ehk väike arv. Artikleid kirjutatakse sageli oma igapäevatöö kõrvalt ja arvestades, et see igapäevatöö ei piirdu enamasti kaugeltki mitte kaheksa tunniga, tuleb autorite ennastsalgavust kõrgelt hinnata. Ka toimetuse jaoks ei ole kuue artikli ilmumise valmis seadmine kergete killast ülesanne. Sageli on üpris keeruline leida neid kirjatöid, mida Juridica kaante vahele panna. Seejuures pole probleemiks mitte heade kirjutajate puudumine – kõik need inimesed on Eestis olemas! –, vaid autorite hõivatus muude tööde ja tegemistega, kohatine liigne enesekriitika ja tagasihoidlikkus, aga kindlasti ka toimetuse suutmatuse iga potentsiaalse kirjutajani jõuda. Viimasel ajal on sellele lisandunud ka järjest tihenev võitlus artiklite pärast välismaiste väljaannetega, milles avaldamine on akadeemilises maailmas kehtestatud reeglite järgi kõrgemalt väärtustatud. Kuus artiklit on aga kindlasti liiga palju selliste lugejate jaoks, kes ei leia aega nendegi artiklite läbitöötamiseks. Kuid uskuge, selle aja peaks leidma. Isegi siis, kui kirjutise teema näib olevat teie tegevusvaldkonnast liig kaugel: ka oma juriidilise silmaringi laiendamise vajadust ei tohi unustada.

Nagu öeldud, on ka seekordsed kuus artiklit kirjutatud väga erinevatel teemadel ja on üksteisest väga erinevad. Professor Jaan Sootak kirjutab mittekariistuslike mõjutusvahendite kohaldamisest ohtlikele isikutele enne ja pärast karistamist, kirjeldades Saksamaa vastavat regulatsiooni ja küsides selle järele, kas ka Eesti vajab sellelaadseid mõjutusvahendeid. Rauno Ligi ja Diana Freivaldi artiklid põhinevad nende lõputöödel. Rauno Ligi annab ülevaate tarbija teavitamise kohustusest Euroopa Ühenduse õiguses ning käsitleb teavitamiskohustusega tihedalt seotud taganemisõiguse regulatsiooni. Diana Freivaldi artikkel peaks eelkõige huvi pakkuma võlaõigusega tegelevatele juristidele, sest tänapäeva tarbimisühiskonna lahendus „sina laenad, ema käendab“ on igapäevane reaalsus, mis sageli viib kurbade tagajärgedeni. Peamiselt Saksa kogemusele tuginedes otsib autor vastust küsimusele, kas, miks ja milliste eelduste korral peaks pere liikme poolt sõlmitud käenduslepinguid käsitlema heade kommete vastasena. Riigikohtunik Tambet Tampuu pakub oma artiklis juhiseid tsiviilkohtumenetluse seadustiku tõlgendamisevõimaluste kohta küsimustes, mis seonduvad haginemetluse poole asendamisega. Praktilist laadi on ka professor Rein Tiiveli artikkel, kus selgitatakse, millised on seaduslikud võimalused ehitamise rahastamiseks munitsipaalmaa tagatisel. Teemaga seonduvalt analüüsitakse artiklis ka mitmeid teisi asjaõiguse seaduse rakendamisel tekkida võivaid küsimusi. Kerli Valk on vaatluse alla võtnud sõjalised konfliktid Afganistanis, Iraagis ja Liibanonis ning otsib vastust küsimusele, kas tänapäeva maailmas saab rääkida õiglase sõja doktriini taaselustamisest.

Head lugemist!

Katrin Prükk